

HA ... AKKOR

KÉTELYEK

„Mi értelme van egy új kiadványnak, amikor a meglévők is halódnak, naponta egzisztenciális kríziseken esnek át, nem tudják fenntartani magukat ésígytovább?”

„És különben is, legyünk komolyak emberek: ki olvas ma társadalomtudományt mifelénk?”

Gyakran elhangzó kérdések ezek, minden szerkesztőség szembesül velük. Választ viszont – felemelőt – ritkán talál rájuk, ezért beéri magyarázatokkal, érveléssel.

Íme néhány általunk előterjesztett variáció erre a kínos témára:

REMÉNYEK

▪ Hogy a többiek halódnak – **ha** ez egyáltalán így van – **akkor** az az ő bajuk. **Ha** mi halódni fogunk, **akkor** az meg a mi bajunk lesz. Ez ilyen egyszerű. Ne fűzzünk nagy reményeket: lássuk be, hogy az egzisztenciális gondok nem a társadalomtudományi szaklapok, hanem az egész társadalom sajátjai, így nem vagyunk semmivel sem örültebbek mint az a földi, aki ekével vág neki a jövőnek. És a vesztenivalónk se több, legföljebb más.

▪ **Ha** nincs olvasó, **akkor** hát nincs. Akkor nem kell. Persze ha elvétele mégis kerülne egy-kettő, az nem rontaná le a morálunkat, de **ha** nem adatik, **akkor** ne borogassuk az üres vékát. (Mellesleg ezek a dolgok eléggé kettősek: visszaemlékszem, amikor elsőéves koromban volt szerencsém a Kellék című folyóirat meg-

születésénél téblábolni, annak sem potenciális olvasótábora, sem pedig körvonalazódott arculata vagy egy lap működéséhez elengedhetetlen szerzői közössége nem volt. Mégis beindult és elkezdett hatni tehát a semmire. A semmi pedig – úgy tűnik – visszahatott, és mostanra egy virágzó lapot tarthat a kezében a már konkrétan is létező olvasó).

▪ Ugyanakkor **ha** ti nem akartok minket, mi **akkor** is akarunk minden olvasót (bár nekünk se tetszik mind) és minden szerzőt (vagy legálább a fejét).

Nem kívánunk most olyan életbevágóan fontos érveket felsorakoztatni mint a szakmai vérkeringés (a maga trombózisaival), a publikációs lista (melynek minden sora beláthatatlan távlatokat nyithat) stb. – ugyanis meg kell őriznünk ezeket a diskurzusokat a lap fennmaradását biztosító támogatási kérelmek számára.

Lapunk, bár kellett hozzá némi lélekjelenlét, mégsem az égből pottyant, vannak előzményei és úgy gondoljuk megvannak a kedvező szellemi feltételek is: az utóbbi tíz évben beindult illetve átszerveződött szakok azon hallgatói, akik meg szeretnének nyilvánulni, akiknek mondanivalójuk van vagy eredményeket tudnak felmutatni, akik – Derridával szólva – hisznek abban, hogy van nyom és van a nyom törlésének nyoma, akik azért szeretik a Tisztást mert innen egyszerre látni a fát és az erdőt.

Szeretném két idevágó idézettel útjára bocsátani ezt a lapot, melyről nagyon remélem, hogy rövid időn belül minden egyetemi hallgató magáénak tekinti.

*Ha ettetek és ittatok és szerettetek,
ugye majd pofázni is fogtok helyettem
Testvéreim*

Szöcs Géza: Időszerűségét veszített végrendelet-
dal a kolozsvári fiúkhoz

*Eladó a hajó
Elég drága, jöjjön aki kéri
Szép pokol útja lesz, de megéri*

Ady Endre: Eladó a hajó